

El Prat: un exemple de guerra psicològica espanyola

written by Redacció Unilateral | 11 d'agost de 2017

Com era d'esperar, i no hi havia cap dubte al respecte, els *treballadors* de l'empresa Eulen van votar ahir per la continuïtat de la vaga.

De les quatre opcions sotmeses a votació la que obtingué més suport va ser la més atractiva des del punt de vista salarial, és a dir la d'un augment de 250 euros amb 15 pagues.

Per contra, la proposta sorgida de la mediació de la Generalitat, i acceptada per Eulen, que contemplava 200 euros amb 12 pagues, només va obtenir 2 dels 176 vots que s'exercitaren. La reacció de la consellera de Treball, Dolors Bassa, va consistir a reconèixer que s'havia sentit enganyada i utilitzada.

La Guàrdia Civil com a solució

Per contra, qui sembla ara decidit a arranjar el *conflicte*, és el govern espanyol, que immediatament després de saber-se el resultat de la votació va convocar per avui divendres, una reunió de *crisi* –que implica que fins llavors no consideraven que n'hi hagués, de crisi, després de milers d'hores de cues i de vols perduts.

En aquesta reunió es preveu la possibilitat que la Guàrdia Civil es faci càrrec del control de la seguretat, per evitar la vaga indefinida anunciada per al dilluns 14, i que convertiria en un caos absolut la situació al Prat.

Guerra psicològica de manual

Amb l'assumpció de la competència per part de la Guàrdia Civil es culminaria un cas de guerra psicològica de manual, destinat a fer veure que qui realment resol els problemes és el govern

de Madrid, i naturalment a elevar encara més el renom de la Guàrdia Civil. I de passada, deixar com un drap brut la Generalitat, titllant-la d'inútil, ineficient i ineficaç. Ells van crear el problema, a través del paper sempre fosc d'Aena, amb la col·laboració imprescindible de l'empresa *amiga* Eulen, amb els treballadors com a simples peons, i la Generalitat de ximple útil, i ells l'han *resolt*, amb la Guàrdia Civil, repetim-ho, com a artífex de la pau i l'ordre.

La Catalunya gruyère

Si els Mossos s'haguessin ocupat del tema, no ara, sinó el mes de maig, quan la crisi dels controls dels passaports, llavors protagonitzada per la Policia Nacional espanyola, probablement, l'escàndol hauria estat majúscul, s'hauria donat una imatge resolutiva i de fermesa. I s'hauria evitat arribar a la situació actual, pensada, sense cap mena de dubte, en clau del referèndum de l'1-0. Però el responsable polític directe de llavors, no tenia el coratge suficient per fer el pas endavant.

Tot plegat, no ha fet més que confirmar la imatge de la Catalunya gruyère, és a dir, que hi ha parts del país on la Generalitat i les lleis del Parlament no pinten res. Aquestes parts funcionen com a "protectorats" espanyols, sota les ordres directes de Madrid.

És una situació insostenible, que només la independència podrà resoldre de soca-rel.